

anden Plads, der ikke har kunnet opnaas Enighed om.

Forsvarsministeren (P. Munch): Forskellige ærede Medlemmer har rettet Henvendelser til mig angaaende enkelte Spørgsmaal, og jeg skal begynde med at besvare disse.

Det ærede Medlem for Færøerne har spurgt, hvorfor „Islands Falk“ ikke i Aar havde kunnet transportere Fiskere fra Færøerne til Island. Efter de Oplysninger, der foreligger for mig, gaar Svaret paa dette Spørgsmaal ud paa, at man i Juni udtalte Ønsket om, at halvtredie Hundrede Fiskere kunde blive transporteret med „Islands Falk“ fra Færøerne. Dette vilde imidlertid have krævet, at der skulde gøres tre Rejser med „Islands Falk“, og med de nuværende Kulpriser vilde det medføre en Udgift af 75 000 Kr. Dernæst vilde man have opbrugt det Kuldepot, der fandtes paa Færøerne, og man vilde altsaa være blevet vanskeligt stillet med Kulforsyningen til „Islands Falk“. Dernæst var man formentlig ikke tilstrækkeligt udstyret med Redningsmateriel paa „Islands Falk“ til at transportere saa mange Passagerer. Dertil kom yderligere, at man ikke mente, der forelaa væsentlige Grunde for en saadan Transport, idet der omtrent ved samme Tid, da man ønskede denne Transport af halvtredie Hundrede Baadfiskere, afgik halvan det Hundrede Fiskekuttere til den Egn, hvor Baadfiskerne ønskede at blive ført hen, saa man forment, det maatte have kunnet lade sig ordne ved Aftaler mellem de paagældende Fiskere indbyrdes. Endelig var de paagældende for øvrigt af den Opfattelse, at der netop i Aar var et særligt rigt Fiskeri ved Færøerne, saa det ikke var nødvendigt at paadrage Staten en saa stor Udgift, som den omtalte Transport til dette Formaal vilde medføre.

Det ærede Medlem fra Lemvig (Hagbart Berg) har spurgt mig om Redningsvæsenets Lønninger. Der har jo, som det ærede Medlem, der har deltaget i Forhandlingerne, er bekendt med, været en Forhandling i Sommer med Redningsvæsenets Personale, for hvilken Forudsætningen var, at der maatte foregaa en Forhøjelse af Redningsmandskabets Lønninger, som nogenlunde svarede til den, der ved samme Tid foregik med Hensyn til Tjenestemandslønningerne gennem den nye Lov. Spørgsmaalet skulde imidlertid ikke løses ved særlig Lov, men løses paa Finansloven, og jeg har i den følgende Tid rejst Spørgsmaalet overfor Finansud-

valget, har nu modtaget Svar med Hensyn til Finansudvalgets Stilling i al Almindelighed og kan da fremsende de nærmere udformede Forslag til Finansudvalget. Grundtanken i de Forslag, som nu kan ventes gennemført, er denne: for det første, at den almindelige Lønning for højes til det dobbelte, og at man for det andet til de 30 Kr. maanedlig, man derved naar op til, føjer et Løntillæg paa 5 Kr., der regnes at staa i Forbindelse med Statstjenestemændenes Konjunkturtillæg, og hvis fortsatte Skæbne derfor vil være afhængig af dette Konjunkturtillægs Skæbne. Ogsaa med Hensyn til de øvrige Lønninger er det Tanken at foretage Forhøjelser, der dels svarer til de fremsatte Ønsker, dels ligger i Plan med, hvad jeg her har nævnt for dette Tillægs Vedkommende.

Det ærede 12te Medlem for Hovedstaden (J. Chr. Jensen) dvælede ved Forholdene ude paa Orlogsværftet, idet han beklagede den Indskrænkning af Arbejdsstyrken, som efterhaanden havde maattet finde Sted derude. I al Almindelighed kan jeg sige derom, at det er ganske klart, at man ikke vil kunne opretholde en saa stor Arbejdsstyrke ved de militære Virksomheder, som man har haft under Krigen. Man vil maaske i Tidens Løb kunne komme tilbage dertil, idet de Værksteder, der findes, fuldt ud vil kunne udnyttes til civile Formaal. Men saa langt er man foreløbig ikke med Ordningen af Overgangen til civilt Arbejde. Der gøres imidlertid de stærkest mulige Bestræbelser for at anvende disse Værksteder i saa stort Omfang som muligt til civile Foretagender af Interesse for Staten. En Kommission af de Embedsmænd, der beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, har virket i længere Tid derfor, og jeg tror, man kan sige, at der er naaet ikke helt lidt, men i adskillige Henseender modvirkes disse Bestræbelser af den Materiale-mangel, der paa mange Punkter gør sig gældende netop ved Orlogsværftets Drift. Derimod modvirkes de ikke paa den Maade, som det syntes at det ærede Medlem frygtede for. Det ærede Medlem syntes at have den Opfattelse, at der indenfor Marinekredse var en vis Uvillie mod det civile Arbejde ved Orlogsværftet, som gjorde, at man satte dette til Side for andet Arbejde. Derom kan jeg med Bestemthed sige, at under alle de Forhandlinger, jeg har haft om dette Spørgsmaal, har jeg aldrig truffet fjærneste Spor at en saadan Uvillie, men tværtimod et meget stærkt Ønske om, at Orlogsværftet maatte